

Onvoltooid verleden

VU-Magazine voltooit met dit decembern timer de twintigste jaargang. Een mooi moment om even terug te blikken en de vraag te stellen: waar was het om begonnen en is dat doel bereikt?

Het doel dat de oprichters van het blad voor ogen zweefde, kan niet worden losgezien van de 'linkse' erfenis uit de jaren zestig. Kennis is macht, had men begrepen. En het streven, in zowel de politiek als in andere maatschappelijke sectoren, naar spreiding van kennis, macht, en – als het even kon – ook inkomen, was het brede motief in dat turbulente tijdperk. Het is nauwelijks verwonderlijk dat het idee voor een blad als VU-Magazine ontsproot aan het brein van een – ongetwijfeld linkse – student. Verwonderlijk is hooguit dat hij gehoor vond bij de bestuurders van een universiteit, die in die tijd door linkse studenten nog werden beschouwd als het *establishment* dat dringend van de troon gestoten diende te worden.

Het verlangen om de kloof tussen universiteit en maatschappij te verkleinen en de wetenschap te verleiden uit haar ivoren toren af te dalen, werd gedeeld door de Vereniging achter de Vrije Universiteit, wellicht ook vanuit het besef dat deze universiteit bij uitstek schatplichtig is aan een samenleving waaruit zij immers zelf rechtstreeks was voortgekomen. Ruimhartig werd het initiatief tot oprichting van een maandblad genomen. Zo mogelijk nog ruimhartiger

was de opstelling dat het in geen geval een clubblad zou mogen worden; geen periodiek bestemd voor ingewijden en direct betrokkenen, maar een tijdschrift voor iedereen die met gezond verstand de toenemende invloed van wetenschap en techniek op het dagelijks leven kritisch wil blijven volgen.

Of dat doel bereikt is, mag door anderen worden beoordeeld. Bijvoorbeeld door u als lezer. U zou er de oude jaargangen op moeten naslaan. Maar niet iedereen is daartoe in de gelegenheid. Om u bij uw oordeelsvorming te helpen, bevat dit nummer in verkorte vorm een (niet geheel willekeurige) greep uit de artikelen die het blad tussen 1971 en 1990

publiceerde. Oude kost, zo u wilt. Maar wel kost die een bijzondere voedingswaarde paart aan overzichtelijkheid, en een beeld op afstand verschaft van discussies die door de jaren heen gevoerd zijn, wetenschappelijke debatten met een soms grote maatschappelijke reikwijdte, voorspellingen die al dan niet zijn uitgekomen, affaires die de publieke opinie beroerden, en vooral thema's die ook nu, na al die jaren nog op de maatschappelijke agenda staan. Hoewel de onderwerpen sterk uiteenlopen hebben ze één ding gemeen: ze brengen het onvoltooid verleden van het fascinerend fenomeen wetenschap in herinnering.

Gert J. Peelen

